

Tomtens lilla Maskrosängel

*Text & Bild:
Margareta Juhlin*

blå huset

Tomtens lilla Maskrosängel

ISBN 91-973991-0-8

© Text & bild Margareta Juhlin

Första upplagan november 2000

Grafisk form: Daniel Sjöfors

Repro: LithoMontage

Tryckt hos Kristianstads Boktryckeri AB, Kristianstad 2000

blå huset

Telefon & fax 040-27 11 01

www.blahuset.se

Till mitt barnbarn Oliva

Den här boken vill jag tillägna dig, Oliva.

Jag vill att du skall veta något, om hur din farmor bodde och hade det som liten flicka.

För ”*Tomtens lilla Maskrosängel*” – det är nämligen...?

Just det – jag, din farmor!

Jag vill också, att du skall veta om att änglarna finns! Att du alltid kan känna dig trygg, eftersom du har en aldeles egen skyddsängel vid din sida.

Farmor

kapitel 1

Hustomten

Tomten öppnar försiktigt staldörren och kikar ut. Tittar upp mot kvällshimlen där en stjärna blinkar ivrigt och välkomnande. Precis som om den väntat länge på honom och nu otåligt utbrister:

”Godkväll, godkväll hustomte! Nu är det dags för din vanliga kvällstur runt boningshus och uthuslängor.”

Aftonstjärnan vet att varje kväll, när människorna i det stora huset kommit till ro, så går tomtens sin runda.

Tomten anar inte alls, att stjärnan som blinkar så ivrigt också ler åt honom. Själv är han helt övertygad om, att ansvaret för huset helt och hållet är hans. En hustomte skall se till att inget ont händer.

Men alla stjärnor på himmelens fäste vet, att det är fler än hustomtarna, som finns på plats inför natten som kommer.

Tomtegubben beger sig genast ut på sin trogna kvällstur runt det stora "Slottet", som hans vän Lisa döpt det gamla huset till.

Med lyktan i hand styr tomten sina steg mot lanthaniteln. Han vrider på handtaget och rycker försiktigt till för att vara helt säker på, att dörren verkligen är låst. Kikar in genom nyckelhålet:

– Ingen där!

Tomten skulle bli på mycket dåligt humör, om någon tjuv lyckades ta sig in i affären under natten. Handlare Nilsson är visserligen mycket noga med att låsa själv – men man kan aldrig vara för säker!

Sen är det Sparbankens tur att få besök av hustomten.

Du tycker nog att det är viktigare, att man inte glömt att låsa bankens port – men då håller inte tomten med dig! För honom skulle det vara en stor katastrof, om allt det doftande goda

som lockar på hyllor och göms i lådor inne hos lanthandlaren skulle försvinna.

– Det där med banken och människornas pengar lär jag mig aldrig begripa. Jag sparar ju inga pengar, men klarar mig bra ändå. Men mat måste alla ha – både människor och djur! resonerar tomten.

Att besökarna i lanthandeln får betala för sin mat, har inte tomten förstått. Sommartid skaffar han sin egen mat ute i naturens rikliga skafferi. Där bjuds han på läckerheter som bär, frukt och svamp. Vintern borde vara besvärligare. Men tomten, som har turen att bo granne med ett gästgiveri, ett bageri och en lanthandel, har inga bekymmer.

Han blir till och med bju-

den på fest av människorna, fast de inte helt säkert vet om han finns! En av de allra mörkaste vinternätterna, då inträffar detta märkliga. En stor skål med härlig, söt gröt står plötsligt och väntar på trappan. Att gröten inte är till katten Måns begriper man lätt, eftersom en träsked artigt bjuder: ”Var så god!” Alla vet ju att katter inte äter med sked!

Nu börjar du nog undra, varför inte affären och inte ens banken hade något tjuvlarm? Då skall du veta, att vid den här tiden var många saker, som du är van vid inte uppfunna ännu. Det var inte ens vanligt med bil, utan man färdades i regel till fots eller med häst och vagn.

Och tur var väl det för hustomten – annars hade han ju

inte haft några sysslor att utföra och inte ens ett stall att bo i!

Tomten tassar vidare runt hela huset och kommer tillbaks in på gårdsplanen igen.

Kastar en blick upp mot gamla Annas sovrumsfönster.

– Nattpampen är tänd. Då vilar hon lugnt i sin säng, medan hon läser ur sin slitna, svarta

bok. Boken med ett guldkors på och som alltid ligger på nattduksbordet.

Tomten lyser in med sin lampa i trappornets mörker för att se, så att ingen nattgäst lagt sig att sova där. Det har hänt att besökare vid Gästgivargården, som ligger på andra sidan gatan, har dröjt sig kvar alltför länge. I stället för att gå den långa vägen hem, har de smugit in i trappornet för att ta sig en lur.

– Ingen här ikväll! mumlar tomten och vandrar vidare. Tomten har för vana att glänta i smyg på dörren till kolkällaren. Det är viktigt att inte elden i den stora ugnen, som värmer upp huset, har slocknat. Det har den aldrig, för Dalman håller alltid elden vid liv. Den gamle mannen sover här nere bredvid sin ugn, och han sover bara med ett öga i taget.

Det vet tomten! Men han vill inte erkänna, att det faktiskt är Dalman, som ser till att allting fungerar. Tomten själv är väldigt lat men vill gärna tro, att det är han som sköter huset.

För det skall ju en riktig hustomte göra!

När tomten gått sin kvällsrunda, lockar han

på sin vän katten Måns. De båda har sin sovplats i ett hörn inne i handlarens stall. Tillsammans går de in för att lägga sig att sova i det mjuka höet, som doftar inbjudande gott.

Här är det tyst och lugnt om nätterna, eftersom hit kommer hästar endast på tillfälliga besök på dagarna.

Just när tomten lagt sig till ro i det mjuka höet, så kan han inte låta bli. Han försöker varje kväll – men han kan helt enkelt inte låta bli.

Han måste gå ut igen!

Försiktigt klättrar tomten upp på källartrappans räcke. Står vår nyfikne tomtegubbe högt på tå, kan han kika in genom handlarens sovrumsfönster. Han har upptäckt att rullgardinen inte når ända ner!

– Där ligger hon och sover så gott i sin säng, handlarens dotter Lisa! Tomten stryker sig över skägget och tänker leende:

– Som en ängel ser hon ut min lilla Lisa, när hon ligger så här med sitt ljuslockiga huvud på kudden. Precis som en ängel när hon sover!

Men tomten vet, vad de flesta andra inte har

